

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci navrhovateľky : **K. B.**, bývajúca v P., zastúpená JUDr. V. K., advokátom v S., proti odporcovi : **Ing. V. B.**, bývajúci v P., zastúpený JUDr. V. S., advokátkou v P., **o zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 25 C 25/2009, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. októbra 2009 sp.zn. 1 Co 162/2009

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove označeným rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu z 1. júna 2009 č.k. 25 C 25/2009-62, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 28 P 313/2004-88 zo dňa 2. mája 2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 1 CoP 29/2005-110 zo dňa 14. septembra 2005 tak, že zvýšil výživné zo strany odporcu pre navrhovateľku zo sumy 99,58 € na 160,-- € mesačne, ktoré výživné bude odporca platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky od 16.10.2008. Dlžné výživné zo strany odporcu za obdobie od 16.10.2008 do 31.5.2009 vo výške 473,15 € povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 15,-- € až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Krajský súd taktiež účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Odporca podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého dôvodnosť vyvodzoval z ustanovenia § 241 ods. 2 písm.b/ a c/ O.s.p. s odôvodnením, že odvolací súd sa nezaoberal skutočnosťou, že prvostupňový súd rozhodol nad rámec žalobného petitu, prekročil teda návrhy účastníkov konania, čím došlo k porušeniu zákona. Návrh na zvýšenie výživného plnoletej navrhovateľky bol podaný na Okresný súd Prešov dňa 30.1.2009 a aj

v petite návrhu navrhovateľka žiada zmenu výšky výživného na sumu 199,16 € mesačne odo dňa podania návrhu až do zmeny pomerov. Súd preto nemohol navrhovateľke priznať zvýšené výživné už od 16.10.2008 ale až od 30.1.2009. Uviedol, že podaním zo dňa 2.12.2009 navrhol okresnému súdu opravu zrejmej nesprávnosti v počítaní, keď dlžné výživné zo strany odporcu predstavuje sumu 453,15 € nie 473,15 €. Navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Okresný súd Prešov uznesením z 11. decembra 2009 č.k. 25 C 25/2009-104 opravil výšku dlžného výživného v rozsudku č.k. 25 C 25/2009-62 zo dňa 1. júna 2009, ktorá správne má byť vo výške 453,15 € s odôvodnením, že došlo k chybe v písaní.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporcu navrhla dovolanie odmietnuť ako neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa. Dovolanie odporcu je vylúčené aj ustanovením § 238 ods. 4 O.s.p., ktoré pojednáva, že dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákomom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv

a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm.a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku vecí právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bola potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonomnom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených väd netvrdil ani odporca.

Odporca v podanom dovolaní namietal, že súd prvého stupňa rozhodol nad rámec žalobného petitu, prekročil návrh účastníka konania, čím došlo k porušeniu zákona. Odvolací súd sa uvedenou skutočnosťou nezaoberal.

K uvedenému je potrebné uviesť, že ak súd prekročí pri svojom rozhodovaní návrh účastníka (§ 153 ods. 2 O.s.p.) a prizná mu viac než, čoho sa domáhal, nemá takýto postup súdu za následok vady konania uvedené v § 237 O.s.p. Pochybenie súdu v tomto smere je spôsobilé založiť inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.). Existenciu takejto inej vady konania však dovolací súd je oprávnený skúmať len vtedy, ak je dovolanie prípustné.

Odporca namietal aj nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ku ktorej vade konania môže dovolací súd prihliadnuť len v prípade, ak je splnený základný predpoklad prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu. Dovolanie voči predmetnému rozsudku však prípustné nie je ako už bolo uvedené hore.

Nakoľko prípustnosť dovolania odporcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol odporca úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo navrhovateľke (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová